

Bruxelles, den 17.7.2014
COM(2014) 479 final

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
SÆRBERETNING**

**"HVORDAN BEREKNER, REDUCERER OG UDLIGNER EU'S INSTITUTIONER
OG ORGANER DERES DRIVHUSGASEMISSIONER?"**

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING

"HVORDAN BEREGNER, REDUCERER OG UDLIGNER EU'S INSTITUTIONER OG ORGANER DERES DRIVHUSGASEMISSIONER?"

RESUMÉ

I. EU er førende med hensyn til proaktive klimapolitikker og gennemførelse af disse på internationalt plan. Efter Kommissionens mening er EMAS det mest hensigtsmæssige politiske virkemiddel til at nedbringe EU's institutioners og organers CO₂-emissioner. Desuden findes der mange eksempler på, at politikker, der gennemføres for at nå målet for 2020 om at nedbringe emissionerne med 20 %, også gælder for offentlige forvaltninger, herunder EU's institutioner og deres personale. Dette vil fortsat være tilfældet med de nye mål for 2030 (herunder det foreslåede mål om nedbringelse af drivhusgasemissionerne med 40 %).

Kommissionen fører i sine egne aktiviteter en miljøpolitik, som fokuseres på bekæmpelse af forurening, effektiv udnyttelse af naturressourcer, nedbringelse af CO₂-emissioner, lavere affaldsproduktion, fremme af genbrug, indarbejdelse af miljømæssige kriterier i indkaldelser af bud, overholdelse af miljølovgivning og mere bæredygtig adfærd blandt medarbejdere og interessenter osv.

Det er således Kommissionens strategi at reducere miljøpåvirkningen fra dens daglige og administrative aktiviteter gennem EMAS-miljøledelsessystemet.

Kommissionen tilstræber gennem EMAS at opnå en reel nedbringelse af påvirkningen snarere end at afbøde (primært udligne) CO₂-emissioner.

I betragtning af Kommissionens størrelse og organisation blev EMAS-systemet først implementeret i nogle få af dens bygninger i Bruxelles, og siden er omfanget gradvist øget. I 2013 omfattede EMAS-registreringen 89 % af alle medarbejdere og 57 % af gulvarealet på alle arbejdssteder.

I det nuværende budgetklima udvider Kommissionen sit system gradvist ved at bruge af de tilgængelige ressourcer. Kommissionen viser et godt eksempel og opmuntrer andre institutioner og organer til at gennemføre EMAS ved at stå i spidsen for GIME (den interinstitutionelle gruppe om miljøledelse).

II. Kommissionen udvider løbende omfanget af EMAS-systemet og dets rapporter om emissioner. Den betydelige vækst i EMAS-systemets omfang er et tydeligt tegn på Kommissionens engagement med hensyn til at nedbringe sin miljøpåvirkning. Rapportering i fuldt omfang er stadig Kommissionens mål, når EMAS er gennemført fuldt ud.

IV. Kommissionen har siden 2005 opnået en væsentlig nedbringelse af CO₂-emissionerne pr. kvadratmeter i Bruxelles uden at medregne, at elektricitet fra vedvarende energikilder tæller som nul emissioner (- 46,2 % mellem 2005 og 2012 i EMAS' kontorbygninger).

V. Hos Kommissionen har der været en fin fremdrift i gennemførelsen af EMAS og den løbende udbygning af systemet i betragtning af kravene i EMAS-forordningen og de budgetmæssige begrænsninger. Endvidere må udvidelsen af EMAS betragtes som betydelig set i forhold til dets størrelse, geografiske udbredelse og organisationsmønstre.

En af målsætningerne i Kommissionens miljøpolitik er at indarbejde miljømæssige kriterier i offentlige udbud.

VI. Kommissionen agter fortsat at udbrede EMAS, og dette er udtryk for den fælles politik til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra forvaltningen af EU's institutioner og organer.

VII. Kommissionen accepterer til dels denne anbefaling. Efter Kommissionens mening er EMAS det mest hensigtsmæssige politiske virkemiddel til at nedbringe EU's institutioners og organers

CO₂-emissioner. Kommissionen vil derfor tage hensyn til anbefalingen i den videre udbredelse af EMAS.

Med blot et samlet mål for nedbringelse af drivhusgasemissioner i 2030 drages der dog ikke tages hensyn til mere generelle hensyn til bl.a. omkostningseffektivitet og de særlige omstændigheder hos EU's institutioner og organer.

Desuden vil Kommissionen fortsat udforme hensigtsmæssige politikker for at nedbringe drivhusgasemissionerne på en omkostningseffektiv og så vidt muligt helhedsorienteret måde, bl.a. med relation til 2030, på baggrund af grundige konsekvensanalyser, der sikrer en fyldestgørende vurdering af omkostningerne og fordelene efter behov.

Omkostningseffektiv nedbringelse af emissionerne er et centralt aspekt i den nuværende politik, og derfor fastsættes der typisk kun bindende mål for nedbringelse på EU-plan og medlemsstatsplan snarere end på organisationsplan. Herved sikres der fleksibilitet med hensyn til at nå målene på den bedst mulige måde.

I EU-lovgivningen pålægges offentlige forvaltninger ikke specifikke mål for nedbringelse af emissioner, men der kan alligevel træffes yderligere foranstaltninger på dette plan, bl.a. gennem fortsat udbredelse af EMAS-systemet, som afspejler den fælles politik til nedbringelse af CO₂-emissionerne hos EU's institutioner og organer.

a) Kommissionen accepterer anbefalingen med forbehold af vellykket udvikling af OEF-metoden vedrørende organisationers miljøfodaftryk (Organisation Environmental Footprint Method), for så vidt angår offentlige forvaltninger. Desuden mener Kommissionen, at den i kraft af gennemførelsen af EMAS har fastlagt en hensigtsmæssig metode til at udpege, måle og rapportere om den vigtigste direkte og indirekte miljøpåvirkning, herunder dens drivhusgasemissioner.

b) Kommissionen godtager denne anbefaling, men understreger den frivillige tilgang og autonomien i de enkelte EU-institutioner og -organer med hensyn til at vurdere det hensigtsmæssige med en sådan eventuel udligning.

Endvidere vil Kommissionen fortsat forsøge at opnå en reel nedbringelse af emissionerne gennem sine nuværende politikker, herunder EMAS.

Ved en sådan fælles tilgang vil der desuden skulle tages hensyn til i) behovet for ikke at afskrække yderligere bestræbelser på at opnå en reel nedbringelse af emissionerne, ii) de nuværende mekanismer med bl.a. handel med emissionskvoter og iii) adgangen til rapporteringsordninger og udligningsordninger af tilstrækkelig høj standard. Det vil desuden kræve en vurdering af konsekvenserne for EU's ressourcer og brug af offentlige midler.

c) Kommissionen godtager denne anbefaling og bakker fuldt ud op om at fremme EMAS-systemet. Begrænsninger med hensyn til omfang er en del af selve EMAS-systemet for at sikre, at alle organisationer tager hånd om de vigtigste miljøaspekter.

Kommissionen vil overveje at underskrive EU-adfærdskodeksen om energieffektivitet i datacentre efter yderligere vurdering af, om den er forenelig med de finansielle overslag og navnlig administrationsbevillingerne.

Med den aktuelle revision af finansforordningen og dens gennemførelsesbestemmelser fastlægges lovgivningsrammer, der tilskynder til grønnere offentlige indkøb, herunder beregning af livscyklusomkostninger, i tråd med direktiv 2014/24/EU.

Kommissionen vil videreudvikle vejledninger om grønne offentlige indkøb og promovere disse over for GIME-gruppen.

INDLEDNING

1. Bæredygtig udvikling er ifølge den klassiske definition udvikling, som opfylder aktuelle behov uden at forringe kommende generationers muligheder for at opfylde deres behov. Den omfatter således idéen om "begrænsninger" for at sikre, at miljøet kan opfylde både nuværende og fremtidige behov.

4. EU er førende med hensyn til proaktive klimapolitikker og gennemførelse af disse på internationalt plan. Der findes mange eksempler på, at politikker, der gennemføres for at nå målet for 2020 om at nedbringe emissionerne med 20 %, også gælder for offentlige forvaltninger, herunder EU's institutioner og deres personale. Dette vil fortsat være tilfældet med de nye mål for 2030 (herunder det foreslåede mål om nedbringelse af drivhusgasemissionerne med 40 %).

6. Kommissionen agter at fastholde sin proaktive tilgang til klimapolitikken og gennemførelsen af den og vil fortsat udforme hensigtsmæssige politikker, som skal reducere drivhusgasemissionerne på omkostningseffektiv og så vidt muligt helhedsorienteret vis. Selv om EU-lovgivningen ikke pålægger offentlige forvaltninger specifikke mål for nedbringelse af emissioner, kan der alligevel godt træffes yderligere foranstaltninger på dette plan, bl.a. i kraft af fortsat udbredelse af EMAS. Den betydelige vækst i EMAS-systemets omfang er et tydeligt tegn på Kommissionens engagement med hensyn til at nedbringe sin miljøpåvirkning.

7. Kommissionen vil fortsat forsøge at opnå en reel nedbringelse af emissionerne i kraft af sine nuværende politikker, herunder EMAS, men også overveje andre muligheder såsom udligning.

I denne forbindelse skal der også tages hensyn til i) behovet for ikke at afskrække yderligere bestræbelser på at opnå en reel nedbringelse af emissionerne, ii) de nuværende mekanismer med bl.a. handel med emissionskvoter og iii) adgangen til rapporteringsordninger og udligningsordninger af tilstrækkelig høj standard. Det vil desuden kræve en vurdering af konsekvenserne for EU's ressourcer og brug af offentlige midler.

BEMÆRKNINGER

12. Omfattende og troværdige oplysninger om CO₂-emissionerne er ikke en forudsætning for at udforme og gennemføre strategier til afbødning af dem. Kommissionen har allerede gennemført afbødende foranstaltninger, og der ses en tydelig reduktion af miljøpåvirkningen.

16. Kommissionen mener, at der i overensstemmelse med dens henstilling af 9. april 2013 skal tilskyndes til at bruge den fælles metode (OEF-metoden) til at måle og formidle oplysninger om organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus, herunder organisationer, der er registreret i EMAS. Når Kommissionen har gennemgået resultaterne fra pilotfasen, og den reviderede OEF-metode er gjort tilgængelig, vil den overveje mulighederne for at iværksætte en intern pilotfase med henblik på at udarbejde sektorspecifikke regler om beregning og rapportering af Kommissionens og lignende offentlige forvaltningers miljøfodaftak.

18. For så vidt angår henvisningen til EU-institutioner og -organer, der ikke indberetter alle aspekter ved deres drivhusgasemissioner, hedder det i EMAS-forordningen, at organisationerne skal rapportere om emissioner, hvor det er hensigtsmæssigt, og hvis de er væsentlige. Det tillades organisationer at indberette deres direkte og indirekte emissioner delvist, bl.a. afhængigt af omfanget af deres EMAS-registrering. Hvis organisationer slet ikke indberetter en af EMAS' centrale indikatorer, skal der afgives en forklaring.

21. En forøgelse af aktivitetsområdet indgår allerede i EMAS-handlingsplanen for 2014, og dette vil føre til en mere fyldestgørende rapport for 2013 og yderligere resultater.

29. Den OEF-metode, som Kommissionen har anbefalet, er i øjeblikket genstand for et omfattende pilotforsøg, som løber frem til udgangen af 2016. Målet med pilotfasen er bl.a. at fastlægge visse

tekniske krav, som vil være afgørende for udbredt gennemførelse af metoden i en forvaltning, der er organiseret nogenlunde som Kommissionen. Derudover vil resultaterne af pilotfasen sandsynligvis føre til en revision/forbedring af OEF-metoden. I denne fase har Kommissionen prioriteret udarbejdelse af sektorspecifikke regler for organisationers miljøfodafttryk (OEFSR) for de sektorer, der står for den største andel af miljøpåvirkningerne. Den offentlige forvaltning indgår ikke i disse sektorer. Når Kommissionen har gennemgået resultaterne fra pilotfasen, og den reviderede OEF-metode er gjort tilgængelig, vil den overveje mulighederne for at iværksætte en intern pilotfase med henblik på at udarbejde sektorspecifikke regler om beregning og rapportering af Kommissionens og lignende offentlige forvaltnings miljøfodafttryk.

31. De fleste organisationer ved ikke, hvor omfattende deres emissioner var i 1990. Vurderingen af deres aktuelle miljøresultat i forhold til de faktiske emissioner i 1990 foretages normalt ud fra skøn.

35. Kommissionen mener, at indberetning af nulemissioner, der bygger på brug af grøn elektricitet, kan dække over et faktisk fald (eller en stigning) i energiforbruget.

37. Ved at købe grøn elektricitet tilskynder institutionerne elproducenterne til at vælge produktionsanlæg baseret på vedvarende energi.

39.

c) De fleste besøgende og eksterne deltagere kan indberette deres emissioner i forbindelse med rejser gennem deres egen organisation, hvilket kan medføre dobbelttælling.

44. Selv om EU-lovgivningen ikke pålægger offentlige forvaltninger specifikke mål for nedbringelse af emissioner, kan der alligevel godt træffes yderligere foranstaltninger på dette plan, bl.a. i kraft af fortsat udbredelse af EMAS.

Omkostningseffektiv nedbringelse af emissionerne er et centralt aspekt ved den nuværende politik, og derfor fastsættes der typisk kun bindende mål for nedbringelse på EU-plan og medlemsstatsplan snarere end på organisationsplan. Herved sikres der fleksibilitet med hensyn til at nå målene på den bedst mulige måde.

46. På EMAS-styringsudvalgets møde i januar 2014 besluttede Kommissionen at fastsætte langsigtede mål ud over de allerede fastsatte årlige mål. Hensigten var at yde tjenestegrenene bedre vejledning i at fastlægge årlige mål og foranstaltninger.

47. Da antallet af medarbejdere hos Kommissionen er faldende (-5 % under det nuværende finansielle overslag), og da dens forpligtelser med hensyn til EMAS stadig øges, vil den fortsat foretage indberetninger i både absolutte og relative tal.

51. Kommissionen vil fortsat udforme hensigtsmæssige politikker for at nedbringe drivhusgasemissionerne på en omkostningseffektiv og så vidt muligt helhedsorienteret måde, bl.a. med relation til 2030, på baggrund af grundige konsekvensanalyser, der sikrer en fyldestgørende vurdering af omkostningerne og fordelene efter behov.

Omkostningseffektiv nedbringelse af emissionerne er et centralt aspekt ved den nuværende politik, og derfor fastsættes der typisk kun mål for nedbringelse på EU-plan og medlemsstatsplan snarere end på organisationsplan. Herved sikres der fleksibilitet med hensyn til at nå målene på den bedst mulige måde.

Selv om EU-lovgivningen ikke pålægger offentlige forvaltninger specifikke mål for nedbringelse af emissioner, kan der alligevel godt træffes yderligere foranstaltninger på dette plan, bl.a. i kraft af fortsat udbredelse af EMAS.

52. Der findes en bred vifte af mulige udligningskreditter af meget forskellig kvalitet.

Samtidig gælder der bestemmelser om brug af udligning for at sikre overensstemmelse med EU-lovgivningen på klimaområdet, som af hensyn til sammenhængen bør afspejles i enhver anvendelse af udligning i EU-institutionerne. Disse bestemmelser vedrører både mængde i forhold til egne foranstaltninger samt art og kvalitet. Det er f.eks. afgørende at sikre, at de foranstaltninger, der anvendes til udligning, er nye foranstaltninger, som indberettes, overvåges og verificeres på behørig vis for at mindske mulighederne for svig, og at de underkastes regnskabsregler, der udelukker dobbelttælling.

Kommissionen vil fortsat give det topprioritet at opnå en reel nedbringelse af emissionerne gennem sine nuværende politikker, herunder EMAS, men også overveje andre muligheder såsom udligning.

I denne forbindelse skal der også tages hensyn til i) krav om at undgå at fjerne tilskyndelsen til yderligere bestræbelser på at opnå en reel nedbringelse af emissionerne, ii) de nuværende mekanismer med bl.a. handel med emissionskvoter og iii) adgangen til rapporteringsordninger og udligningsordninger af tilstrækkelig høj standard. Det vil desuden kræve en vurdering af konsekvenserne for EU's ressourcer og brug af offentlige midler.

61. Sidste led: Kommissionen vil fortsat forsøge at opnå en reel nedbringelse af emissionerne gennem sine nuværende politikker, herunder EMAS, men også tage hensyn til anbefalingen om at anlægge en fælles tilgang til udligning for EU's institutioner.

Det er vigtigt at huske på, at CO₂-emissionerne fra alle flyvninger i og mellem landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) siden 2012 er omfattet af EU's emissionshandelssystem (som gælder for Kroatien fra den 1. januar 2014). Dette indebærer, at alle luftfartsforetagender skal erhverve og afgive kvoter for at dække alle deres emissioner. Flyvninger inden for EØS er således underlagt EU's ETS-kvotepris, og denne kan betragtes som en form for udligningsmiddel.

Se bemærkningen til punkt 52.

65. Kommissionen vil gerne påpege, at **tabel 6** ikke afspejler det faktiske antal kvadratmeter, men kun procentdelen af bygningernes overfladeareal.

67. Den indsats, der er gjort for at overholde EMAS-kravene, må ikke undervurderes. Kommissionen er langt den største institution. Kommissionen fører en meget klar politik for gradvist at udvide EMAS-systemet, så det omfatter alle dens kontorer og aktiviteter inden for det til rådighed værende budget (se afgørelse C(2013)7708).

68. Udvidelsen af EMAS, så det omfatter Bruxelles og Luxembourg, blev iværksat umiddelbart efter afgørelsen i 2009, og aktiviteterne nåede op på fuldt niveau i Bruxelles i 2010 og i Luxembourg i 2012. Registreringen af bygninger vil blive tilendebragt i Bruxelles i 2015 og gradvist på de øvrige arbejdssteder.

69. Beslutningen om at ISO14001-certificere Det Fælles Forskningscenters fem arbejdssteder blev truffet, før Kommissionen besluttede at udvide EMAS i 2009. EMAS-registreringen af disse arbejdssteder pågår i skrivende stund.

70. Kommissionen har besluttet, at der skal føres tilsyn med udvidelsen af EMAS-systemet på højeste niveau i EMAS' styringsudvalg. Udvidelsen foregår gradvist, idet de vigtigste arbejdssteder medtages først. Målt på overfladeareal udgør Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne omkring 2 % af alle Kommissionens bygninger. Nogle af dem administreres af andre institutioner.

76. Det skal understreges, at faldet i energiforbruget i bygningerne i Bruxelles på 15 % mellem 2005 og 2012 blev opnået i en periode, hvor Kommissionens medarbejderstab blev forøget med 25 % i forbindelse med udvidelsen.

79. I finansforordningen og dens gennemførelsesbestemmelser fastsættes de samme principper som i direktiverne, så EU-bestemmelserne hænger sammen med dem, der anvendes af medlemsstaterne.

Den nye finansforordning, som er ved at blive godkendt, skal fremme hensynet til miljøet yderligere, bl.a. ved at gøre beregning af livscyklusomkostninger til et kriterium for tildeling af støtte i tråd med direktiv 2014/24/EU.

80. Finansforordningen er en horisontal forordning, hvis formål ikke er at anføre sektorspecifikke forpligtelser for hver enkelt politik, men at fastlægge overordnede bestemmelser for gennemførelsen af budgettet.

Finansforordningen, som er ved at blive godkendt, bør foreskrive, at EU-institutionerne, når de anvender beregning af livscyklusomkostninger, skal bruge metoder, som er vedtaget på EU-plan, i det omfang disse er tilgængelige. Dette skal gennemføres af de relevante tjenester inden for EMAS-systemet.

81. Kommissionen mener, at det er hensigtsmæssigt at gøre brug af vademecumet og konkret vejledning for at fremme grønne offentlige indkøb på frivillig basis, idet det sikres, at udbredelse af god praksis også udgør referencepunktet hos medlemsstaterne.

84. Samlet set anvendes en eller anden form for grønne offentlige indkøb i de fleste tilfælde, selv om mange processer ikke er helt grønne. Kun omkring en fjerdedel af kontrakterne har ikke omfattet miljøkriterier. Med dette resultat klarer institutionerne sig bedre end gennemsnittet af offentlige myndigheder i EU. Ifølge en undersøgelse¹ på EU-plan havde i gennemsnit 54 % af de offentlige myndigheder i perioden 2009-2010 medtaget en eller anden form for miljøkriterium ved deres sidste indkøb inden for 10 prioriterede produktgrupper (bygge- og anlægsarbejde, elektricitet, rengøringsprodukter og -tjenester, tekstiler, fødevarer og catering, møbler, it-udstyr, papir, havebrugsartikler, transport).

85. I Kommissionens meddelelse "Offentlige indkøb for et bedre miljø" (se fodnote 43) foreslår den, at 50 % af alle udbudsprocedurer inden udgangen af 2010 skal være "grønne", hvilket betyder, at de skal være i overensstemmelse med godkendte "nøglekriterier" for grønne offentlige indkøb. Procentsatsen skal gælde såvel antallet som værdien af grønne indkøbskontrakter i forhold til det samlede antal kontrakter og deres værdi inden for de sektorer, hvor der er identificeret fælles "nøglekriterier" for grønne offentlige indkøb. Dette mål blev senere godkendt af Rådet².

Da Revisionsretten også har medtaget produktgrupper, for hvilke der ikke findes EU-kriterier for grønne offentlige indkøb, er metoderne til vurdering af, om målene for disse indkøb er nået, ikke helt forenelige.

86. Sammen med de medlemsstater, der er repræsenteret i den uformelle rådgivende gruppe for grønne offentlige indkøb, har GD ENV i 2012/2013 foretaget en prioritering for at fastslå behovet for kriterier for grønne offentlige indkøb. Datacentre er blevet prioriteret højt, og det vil snart blive besluttet, om der skal udarbejdes kriterier for datacentre. Vedligeholdelse af bygninger forventes at indgå i de kommende kriterier for kontorbygninger. Forretningsrejser blev ikke prioriteret særlig højt.

¹ The Uptake of Green Public Procurement in the EU27, Centre of European Policy Studies
<http://ec.europa.eu/environment/gpp/pdf/CEPS-CoE-GPP%20MAIN%20REPORT.pdf>.

² Rådets konklusioner af 22. september 2008,
<http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=DA&f=ST%2013067%202008%20INIT>.

87. Det kræver mange ressourcer at opdatere kriterier. Kommissionen bestræber sig på at lukke de nuværende huller og revidere flere produktgrupper inden for de nuværende ressourcemæssige rammer. Mobiltelefonkriterierne er blevet fjernet fra webstedet, fordi de ikke længere var tilstrækkelig ambitiøse, og desuden er de ikke blevet prioriteret højt af den rådgivende gruppe for grønne offentlige indkøb.

89. Det giver ikke nødvendigvis mening at anlægge en tilgang, der bygger på beregning af livscyklusomkostninger (Life Cycle Costing – LCC), for alle produktgrupper. Hvis f.eks. en indkøber vil købe miljøvenligt papir, er det tilstrækkeligt at angive, at papiret skal være genbrugspapir eller stamme fra bæredygtige kilder, fordi indkøberen ikke har nogen vedligeholdelses- eller driftsomkostninger med relation til denne produktgruppe.

Kommissionen er i færd med at forberede gennemførelsen af dette direktiv i finansforordningen. Den gør dog ikke brugen af LCC obligatorisk.

Sidste led: Kommissionen ser i øjeblikket på mulighederne for at udarbejde dokumenter med vejledning i LCC.

90. Kommissionen har opstillet mål for bygningers energieffektivitet og opnår positive resultater under EMAS-systemet. For eksempel har Kommissionen i Bruxelles, hvor direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet har resulteret i årlige energibesparelser på 0,13 %, i sin plan lagt op til årlige energibesparelser på 1 %, hvilket er otte gange højere.

93. Mens dette program gennemføres, har prioriteringen hos OIB (Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles), OIL (Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Luxembourg) og Det Fælles Forskningscenter (FFC) været i overensstemmelse med de gældende nationale eller regionale standarder. Dette udelukker ikke muligheden for, at man i nogle af Kommissionens senere byggeprojekter, navnlig de igangværende hos FFC-Ispra, faktisk vil overholde kravene i EU's program for grønne bygninger. OIB vil deltage i programmet i fremtiden, hvis det tilfører merværdi.

94. Målet for manualen med standardspecifikationer for byggeri er at øge bygningers passive energimæssige ydeevne, og i manualen fastsættes følgende minimumskrav til projekter:

- direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne
- regionale lovfæstede minimumskrav.

I manualen kræves det desuden, at der foretages energisyn og/eller lignende undersøgelser for at vurdere gennemførelsen af løsninger til forøgelse af energieffektiviteten og anvendelse af vedvarende energi.

95. Kommissionen er indstillet på som offentligt organ at påtage sig rollen som forbillede i kraft af sin forpligtelse til at anvende kravene i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (artikel 4 og 5), og OIB har vurderet direktivets tekniske indvirkning på kontorets bygninger.

I alle tilfælde (både for nye bygninger og renoveringer) skal ambitionsniveauet for fremtidige projekter og de forbundne økonomiske konsekvenser afspejle de til rådighed værende årlige budgetbevillinger under den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

100. Kommissionen begrænser ikke sin indsats til bygningers energieffektivitet og mener, at BREEAM eller lignende ordninger er mere omfattende og harmonerer bedre med dens politikker og dens aktiviteter samlede miljøpåvirkning.

101. Kravene i den europæiske adfærdskodeks for datacentre ville få meget store budgetmæssige konsekvenser for Kommissionens bygninger. En beslutning om at gå videre ville indebære en gennemgribende renovering af bygningerne, og visse krav kan slet ikke gennemføres i Kommissionen bygninger på grund af deres alder. I den interne organisation hos datacentrene respekterer man dog anbefalingerne i adfærdskodeksen.

Ud over at have sine egne datacentre har Kommissionen lejet datacenterfaciliteter i Luxembourg og Bruxelles. Ejerne af disse faciliteter har underskrevet adfærdskodeksen.

Kommissionen overvejer i øjeblikket sin datacenterpolitik, herunder brug af "skyen".

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

102. EU er førende med hensyn til proaktive klimapolitikker og gennemførelse af disse på internationalt plan, og denne indsats vil blive videreført med de nye mål for 2030 og det foreslåede mål om en nedbringelse af drivhusgasserne med 40 %.

103. Efter Kommissionens mening er EMAS det mest hensigtsmæssige politiske virkemiddel til at nedbringe EU's institutioners og organers CO₂-emissioner.

Desuden findes der mange eksempler på, at politikker, der gennemføres for at nå målet for 2020 om at nedbringe emissionerne med 20 %, også gælder for offentlige forvaltninger, herunder EU's institutioner og deres personale. Dette vil fortsat være tilfældet med de nye mål for 2030 (herunder det foreslåede mål om nedbringelse af drivhusgasemissionerne med 40 %).

104. Kommissionen sigter i sin politik mod at nedbringe drivhusgasemissionerne på omkostningseffektiv og så vidt muligt helhedsorienteret vis, navnlig i kraft af klima- og energipakken. I betragtning af den begrænsede andel, som emissioner fra EU-institutionernes administrative aktiviteter udgør, har Kommissionen ikke skønnet det passende at fastsætte bindende bestemmelser for aktiviteter af dette omfang. Emissionerne er i alle tilfælde omfattet af mål for nedbringelse, der er fastsat på EU-plan eller nationalt plan.

105. Der er noget, der tyder på, at bindende bestemmelser for alle EU's institutioner og organer ville have ført til bedre resultater.

106. Kommissionen agter fortsat at udbrede EMAS, og dette er udtryk for den fælles politik til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra forvaltningen af EU's institutioner og organer.

Anbefaling

Fælles politik til nedbringelse af drivhusgasemissioner

1. Kommissionen accepterer til dels denne anbefaling. Efter Kommissionens mening er EMAS det mest hensigtsmæssige politiske virkemiddel til at nedbringe EU's institutioners og organers CO₂-emissioner. Kommissionen vil derfor tage hensyn til anbefalingen i den videre udbredelse af EMAS.

Desuden vil Kommissionen fortsat udforme hensigtsmæssige politikker for at nedbringe drivhusgasemissionerne på en omkostningseffektiv og så vidt muligt helhedsorienteret måde, bl.a. med relation til 2030, på baggrund af grundige konsekvensanalyser, der sikrer en fyldestgørende vurdering af omkostningerne og fordelene efter behov.

Omkostningseffektiv nedbringelse af emissionerne er et centralt aspekt ved den nuværende politik, og derfor fastsættes der typisk kun bindende mål for nedbringelse på EU-plan og medlemsstatsplan snarere end på organisationsplan. Herved sikres der fleksibilitet med hensyn til at nå målene på den bedst mulige måde.

I EU-lovgivningen pålægges offentlige forvaltninger ikke specifikke mål for nedbringelse af emissioner, men der kan alligevel træffes yderligere foranstaltninger på dette plan, bl.a. gennem fortsat udbredelse af EMAS-systemet, som afspejler den fælles politik til nedbringelse af CO₂-emissionerne hos EU's institutioner og organer.

Fælles svar på anbefaling 1(a) og (b)

Kommissionen accepterer ikke denne del af anbefalingen, da der ikke tages hensyn til mere generelle hensyn til bl.a. omkostningseffektivitet og særlige omstændigheder hos EU's institutioner og organer. En sådan tilgang ville kræve dokumentation for de påståede fordele.

107. Kommissionen agter at øge overvågningen af sine drivhusgasemissioner under EMAS-systemet.

108. Kommissionen har fokuseret sin indsats på energiforbruget i sine bygninger, fordi disse var den største kilde til drivhusgasemissioner, hvor investeringsafkastet var bedst. Kommissionen er i øjeblikket i færd med at afklare spørgsmålet om mobilitet, som er dens anden store kilde til emissioner.

109. Historisk set har Kommissionen ikke anlagt en tilgang baseret på nulemissioner, hvad angår beregningen af dens elforbrug fra vedvarende energikilder i dens lokaler i Bruxelles. I EMAS' kontorbygninger er energiforbruget mindsket med 40,5 % mellem 2005 og 2012 (Bruxelles, kWh/m²).

Anbefaling

Harmoniseret beregning og indberetning af emissioner

2. Kommissionen accepterer anbefalingen med forbehold af vellykket udvikling af OEF-metoden for offentlige forvaltninger. Den mener, at den i kraft af gennemførelsen af EMAS har fastlagt en hensigtsmæssig metode til at udpege, måle og rapportere om dens vigtigste direkte og indirekte miljøpåvirkning, herunder dens drivhusgasemissioner. Takket være EMAS og yderligere samarbejde blandt institutionerne vil disse kunne anlægge en harmoniseret tilgang til beregning af deres drivhusgasemissioner.

a) Den OEF-metode, som Kommissionen har anbefalet, er i øjeblikket genstand for et omfattende pilotforsøg, som løber frem til udgangen af 2016. Formålet med pilotfasen er bl.a. at fastlægge visse tekniske krav, som vil være afgørende for udbredt gennemførelse af metoden i en kompleks forvaltning som Kommissionens. Derudover vil resultaterne af pilotfasen sandsynligvis føre til en revision/forbedring af OEF-metoden. I denne fase har Kommissionen prioriteret udarbejdelse af sektorspecifikke regler for organisationers miljøfodaftryk (OEFSR) for de sektorer, der står for den største andel af miljøpåvirkningerne. Den offentlige forvaltning indgår naturligvis ikke i disse sektorer. Når Kommissionen har gennemgået resultaterne fra pilotfasen, og den reviderede OEF-metode er gjort tilgængelig, vil den overveje mulighederne for at iværksætte en intern pilotfase med henblik på at udarbejde sektorspecifikke regler om beregning og rapportering af Kommissionens og lignende offentlige forvaltningers miljøfodaftryk.

110. I EU's klimapolitik eller -lovgivning er der ikke fastlagt obligatoriske ordninger til kompensation for emissioner. Kommissionen har forsøgt at opnå en reel nedbringelse af emissionerne i kraft af sine nuværende politikker, herunder EMAS.

Anbefalinger

Fælles tilgang til frivillig udligning

3. Kommissionen godtager denne anbefaling, men understreger den frivillige tilgang og autonomien i de enkelte EU-institutioner og -organer med hensyn til at vurdere det hensigtsmæssige med en sådan eventuel udligning.

I EU's klimapolitik eller -lovgivning er der desuden ikke fastlagt obligatoriske ordninger til kompensation for emissioner. Kommissionen vil fortsat forsøge at opnå en reel nedbringelse af emissionerne gennem sine nuværende politikker, herunder EMAS.

Ved en fælles tilgang til kompensation for emissioner skal der også tages hensyn til i) behovet for ikke at afskrække yderligere bestræbelser på at opnå en reel nedbringelse af emissionerne, ii) de

nuværende mekanismer med bl.a. handel med emissionskvoter og iii) adgangen til rapporteringsordninger og udligningsordninger af tilstrækkelig høj standard. Det vil desuden kræve en vurdering af konsekvenserne for EU's ressourcer og brug af offentlige midler.

4. Kommissionen accepterer denne anbefaling. Der findes en bred vifte af mulige udligningskreditter af meget forskellig kvalitet.

Samtidig gælder der bestemmelser om brug af udligning for at sikre overensstemmelse med EU-lovgivningen på klimaområdet, som af hensyn til sammenhængen bør afspejles i enhver anvendelse af udligning i EU-institutionerne. Disse bestemmelser vedrører både mængde i forhold til egne foranstaltninger samt art og kvalitet. Det er f.eks. afgørende at sikre, at de foranstaltninger, der anvendes til udligning, er nye foranstaltninger, som indberettes, overvåges og verificeres på behørig vis for at mindske mulighederne for svig, og at de underkastes regnskabsregler, der udelukker dobbelttælling.

Kommissionen vil fortsat give det topprioritet at opnå en reel nedbringelse af emissionerne gennem sine nuværende politikker, herunder EMAS, men også overveje andre muligheder såsom udligning.

5. Kommissionen accepterer denne anbefaling, idet den anerkender, at der kun skal tages hensyn til fordelene for lokalbefolkningen ved vurderingen af udligningerne.

111. Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at institutionerne skal indføre EMAS-systemet og/eller anvende det bedre.

112. EMAS er et effektivt og krævende forvaltningsværktøj, og en hurtig gennemførelse er ikke forenelig med de økonomiske begrænsninger i de fleste EU-institutioner. Begrænsningerne med hensyn til udbredelse af EMAS-systemet er iboende i selve systemet. EMAS skal gennemføres på en omkostningseffektiv og så vidt muligt helhedsorienteret måde.

113. Samlet set anvendes en eller anden form for grønne offentlige indkøb i de fleste tilfælde, selv om mange processer ikke er helt grønne. Kun omkring en fjerdedel af kontrakterne har ikke omfattet miljøkriterier. Med dette resultat klarer institutionerne sig bedre end gennemsnittet af offentlige myndigheder i EU. Ifølge en undersøgelse på EU-plan (se fodnote 1 i Kommissionens svar) havde i gennemsnit 54 % af de offentlige myndigheder i perioden 2009-2010 medtaget en eller anden form for miljøkriterium ved deres sidste indkøb inden for 10 prioriterede produktgrupper (bygge- og anlægsarbejde, elektricitet, rengøringsprodukter og -tjenester, tekstiler, fødevarer og catering, møbler, it-udstyr, papir, havebrugsartikler, transport).

Ved de fleste bygningsrenoveringer og nyopførelser bruger Kommissionen som regel den fine BREEAM-standard, som ikke kun begrænser sig til energimæssig ydeevne.

114. Kommissionen vil overveje, om deltagelse i EU-adfærdskodeksen om energieffektivitet i datacentre er forenelig med de finansielle overslag og navnlig administrationsbevillingerne.

Anbefalinger

Fuld gennemførelse af EMAS og grønne offentlige indkøb

6. Kommissionen godtager denne anbefaling og bakker fuldt ud op om at fremme EMAS-systemet. Begrænsninger med hensyn til omfang er en del af selve EMAS-systemet for at sikre, at alle organisationer tager hånd om de vigtigste miljøaspekter.

Kommissionen vil overveje at underskrive EU-adfærdskodeksen om energieffektivitet i datacentre efter yderligere vurdering af, om den er forenelig med de finansielle overslag og navnlig administrationsbevillingerne.

7. Kommissionen accepterer denne anbefaling. Med den aktuelle revision af finansforordningen og dens gennemførelsesbestemmelser fastlægges lovgivningsrammer, der tilskynder til grønnere offentlige indkøb, herunder beregning af livscyklusomkostninger, i tråd med direktiv 2014/24/EU.

Kommissionen vil videreudvikle vejledninger om grønne offentlige indkøb og promovere disse over for GIME-gruppen.